

ଦୋଳତ ରାମ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ

ନଭେମ୍ବର 24, 1994

[ଡକ୍ଟର ଏ.ଏସ୍. ଆନନ୍ଦ ଏବଂ ଏମ୍.କେ. ମୁଖାର୍ଜୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସ୍ୱୟ]

*ଦକ୍ଷ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1973 - ଧାରା 304B - ଯୌତୁକ ଜନିତ ମୃତ୍ୟୁ ମାମଲା - ଆଗୁଆ ଜାମିନ ବାତିଲ -
କାରଣ; - ଥରେ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଜାମିନ ସ୍ୱୟଂକୃତ ଢଙ୍ଗରେ ବାତିଲ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।*

ଯୌତୁକ ଜନିତ ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ମାମଲାରେ, ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି ସ୍ଥାନୀୟ ପିତାମାତା ଏବଂ ଭାଇକୁ ଆଗୁଆ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଗୁଆ ଜାମିନକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ଏକ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲା । ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି ତାଙ୍କ ଆଦେଶରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଏବଂ ମୃତକ ପୃଥକ ଭାବରେ ରହୁଥିଲେ ବୋଲି କୌଣସି ସକାରାତ୍ମକ ଫଳାଫଳ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିନାହାଁନ୍ତି ବୋଲି ଅବଲୋକନ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜାମିନକୁ ବାତିଲ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ କୌଣସି ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିଗତ ମାମଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଯାହା ଆଗୁଆ ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁରକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିପାରିବ ।

ଆଗୁଆ ଜାମିନ ବାତିଲ ଆଦେଶ ବିରୋଧରେ ଏହି ଅପିଲ କରାଯାଇଛି ।

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ : **1.1.** ଯେଉଁଠାରେ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି ଆଗୁଆ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମୟରେ ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ଯଥାର୍ଥ ନଥିଲା ଯେ ସମ୍ଭବତଃ ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ଭାବରେ ଫସାଇ ଦିଆଯାଇଛି, ସେହି ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ଯେତେବେଳେ ସମ୍ଭବତଃ ତଦନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନଥିଲା, ବିଚାର ସମୟରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇନଥିଲା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଗୁଆ ଜାମିନକୁ ବାତିଲ କରିବାରେ ଭୁଲ କରିଥିଲେ । ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଏଫଆଇଆର ରେ ଥିବା ବୟାନ ଅନୁଯାୟୀ, ଅପିଲକାରୀମାନେ ମୃତକ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନୀୟଠାରୁ ପୃଥକ ଭାବରେ ରହୁଥିଲେ ଏବଂ ପୃଥକ ବାସସ୍ଥାନର ସତ୍ୟତା ମଧ୍ୟ ରାସନ କାର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ଥିଲା । ଏହି ବିଚାରଗୁଡ଼ିକ ଆଗୁଆ ଜାମିନ ପାଇଁ ଆବେଦନର ସମାଧାନ ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିଚାର ଥିଲା ।

1.2. ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅଣ -ଜାମିନଯୋଗ୍ୟ ମାମଲାରେ ଜାମିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଏବଂ ଏହିପରି ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଜାମିନ ବାତିଲକୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ କୌଣସି ଭିନ୍ନ ଆଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡିବ । ପୂର୍ବରୁ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଜାମିନକୁ ବାତିଲ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼

ଏବଂ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ପରିସ୍ଥିତି ଆବଶ୍ୟକ । ସାଧାରଣ ଭାବେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଜାମିନ ବାତିଲ କରିବାର ଆଧାରଗୁଡ଼ିକ, ବ୍ୟାପକ ଭାବେ (ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମୂଳକ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ) ହେଉଛି: ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଣାୟନର ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କିମ୍ବା ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କିମ୍ବା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ବିଆଯାଇଥିବା ରିହାତିର ଅପବ୍ୟବହାର । ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ପଳାୟନ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ବିଷୟରେ ନଥିରେ ରଖାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସକ୍ତୁଷ୍ଟ ଜାମିନ ବାତିଲକୁ ଯଥାର୍ଥ କରିବାର ଆଉ ଏକ କାରଣ । ତଥାପି, ଥରେ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଜାମିନକୁ ସ୍ୱୟଂକ୍ରିୟ ଭାବରେ ବାତିଲ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଏହା ବିଚାର ନକରି ଯେ କୌଣସି ଆକର୍ଷକ ପରିସ୍ଥିତି ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ବିଚାର ସମୟରେ ଜାମିନର ରିହାତି ଉପଭୋଗ କରି ତାଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ଏକ ନିରପେକ୍ଷ ବିଚାର ପାଇଁ ଅନୁକୂଳ କରିନାହିଁ କି? ପୂର୍ବରୁ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଜାମିନକୁ ବାତିଲ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ସମୟରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ହରାଇଥିବା ଜଣାପଡୁଛି । ଏକ ଅଣ -ଜାମିନଯୋଗ୍ୟ ମାମଲାରେ ଜାମିନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଜାମିନକୁ ବାତିଲ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କାରଣଗୁଡ଼ିକର ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଣଦେଖା କରିଥିଲେ ।

1.3. ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସକ୍ତୁଷ୍ଟ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କାରଣ ଯୋଗୁଁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଆଗୁଆ ଜାମିନ ବାତିଲ ଯଥାର୍ଥ ନଥିଲା । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଏପରି କିଛି ଅଣାଯାଇନାହିଁ, ଯେଉଁଥିରୁ ସମ୍ଭବତଃ କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତି ବାହାର କରାଯାଇ ପାରିବ ଯେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଅବଧୂରେ ଜାମିନ ରିହାତିର କୌଣସି ପ୍ରକାରେ, ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ଅପବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି ।

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲିୟ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 839/1994 ।

1994 ର ଫୌଜଦାରୀ ବିବିଧ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 6266- Mରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 8.9.94 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରେମ ମାଲହୋତ୍ରା ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ କେ.ସି. ବଜାଜ୍ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

8.11.1993 ତାରିଖର ଏଫ.ଆଇ.ଆର. ନଂ 735 ରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ଏକ ମାମଲାରେ, ଯାହା ଶ୍ରୀମତୀ ସୁନୀତା - ଅନିଲ କୁମାରଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ଯୌତୁକ ଜନିତ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ଜଡ଼ିତ, ରୋହତକର ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି ମୃତ ଶ୍ରୀମତୀ ସୁନୀତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ପିତାମାତା ଏବଂ ଭାଇଙ୍କୁ ଆଗୁଆ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ 10,000 ଟଙ୍କା ଲେଖାଏଁ ଜାମିନ ବଣ୍ଟ ପ୍ରଦାନ କରି ଜାମିନରେ

ମୁକ୍ତ କରାଯିବା ସହିତ ଗିରଫ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହସ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଗିରଫ ହେଲେ ସମାନ ପରିମାଣର ଜଣେ ଲେଖାଏଁ ଜାମିନଦାର ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ତେବେ ସ୍ବାମୀ ଅନାଲ କୁମାରଙ୍କୁ କୌଣସି ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନାହିଁ । ନଭେମ୍ବର 12, 1993 ରେ ରୋହତକର ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ବାରା ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଗୁଆ ଜାମିନକୁ ବାତିଲ କରିବାକୁ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମାନ୍ୟବର ଏକକ ବିଚାରପତି ନିଜର 8.9.1994 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଜାମିନକୁ ବାତିଲ କରିଦେଇଥିଲେ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି:

"ଯୌତୁକ ଜନିତ ମୃତ୍ୟୁ ଏକ ଗମ୍ଭୀର ବିଷୟ ଏବଂ ଏହାକୁ ଏତେ ହାଲୁକା ଭାବେ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଏବଂ ମୃତକ ଅଲଗା ରହୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶରେ ଏପରି କୌଣସି ସକାରାତ୍ମକ ଫଳାଫଳ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇ ନାହିଁ । କୌଣସି ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିଗତ ମାମଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇନାହିଁ ଯାହା ଆଗୁଆ ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁରକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିପାରିବ । ମୋର ଚିନ୍ତାଧାରାରେ, ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ବାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଆଗୁଆ ଜାମିନର ରିହାତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅନାବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ତେଣୁ 12 ନଭେମ୍ବର, 1993 ତାରିଖର ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ହେପାଜତକୁ ନେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।"

ଅପିଲକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଗୁଆ ଜାମିନ ବାତିଲକୁ ନେଇ ବ୍ୟଥିତ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଅପିଲ ।

ଆମକୁ ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ବିଦ୍ବାନ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି ଆଗୁଆ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଆଦେଶର ଶେଷ ଅନୁକ୍ଷେପରେ "ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ସମ୍ଭବତଃ ଏହି ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ଭାବରେ ଫସାଇ ଦିଆଯାଇଛି" ବୋଲି ମତ ଦେବା ଯଥାର୍ଥ ନଥିଲା, ସେହି ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ଯେତେବେଳେ ସମ୍ଭବତଃ ତଦନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନଥିଲା, ବିଚାର ସମୟରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇନଥିଲା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଉପରେ ଯେଉଁ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ଉଠାଇଛୁ, ସେଥିପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଆଗୁଆ ଜାମିନକୁ ବାତିଲ କରିବାରେ ଭୁଲ କରିଥିଲେ । ବିଦ୍ବାନ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତି ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ମୃତକ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ବାମୀଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ରହୁଥିଲେ ଏବଂ ପୃଥକ ବାସସ୍ଥାନର ତଥ୍ୟ ମଧ୍ୟ ରାସନ କାର୍ଡ ଦ୍ବାରା ସମର୍ଥିତ । ଆଗୁଆ ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନର ଫଇସଲା ସମୟରେ ଏହି ବିଚାରଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିଚାର ଥିଲା ।

ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅଣ -ଜାମିନଯୋଗ୍ୟ ମାମଲାରେ ଜାମିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଏବଂ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଜାମିନ ବାତିଲକୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଆଧାରରେ ବିଚାର ଏବଂ ସମାଧାନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପୂର୍ବରୁ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା

ଜାମିନକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେବା ନିମିତ୍ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ ଏବଂ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ପରିସ୍ଥିତି ଆବଶ୍ୟକ । ସାଧାରଣତଃ, ଜାମିନ ବାତିଲ କାରଣ, ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ (ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମୂଳକ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ) ହେଉଛି ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଣାସନର ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କିମ୍ବା ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କିମ୍ବା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ରିହାତିର ଅପବ୍ୟବହାର । ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ପଳାତକ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ବିଷୟରେ ନଥିବେ ରଖାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ଜାମିନ ବାତିଲକୁ ଯଥାର୍ଥ କରିବାର ଆଉ ଏକ କାରଣ । ତଥାପି, ଥରେ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଜାମିନକୁ ସ୍ୱୟଂକ୍ରିୟ ଭାବରେ ବାତିଲ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଏହା ବିଚାର ନକରି ଯେ କୌଣସି ଆକଳ୍ପିତ ପରିସ୍ଥିତି ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ବିଚାର ସମୟରେ ଜାମିନର ରିହାତି ଉପଭୋଗ କରି ତାଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ଏକ ନିରପେକ୍ଷ ବିଚାର ପାଇଁ ଅନୁକୂଳ କରିନାହିଁ କି? ପୂର୍ବରୁ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଜାମିନକୁ ବାତିଲ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ସମୟରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ହରାଇଥିବା ଜଣାପଡ଼ୁଛି । ଏକ ଅଣ -ଜାମିନଯୋଗ୍ୟ ମାମଲାରେ ଜାମିନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଜାମିନକୁ ବାତିଲ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କାରଣଗୁଡ଼ିକର ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆମ ପାଇଁ ଅଣଦେଖା କରିଥିବା ପରି ମନେହୁଏ ।

ତେଣୁ ଆମେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା କାରଣ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଗୁଆ ଜାମିନ ବାତିଲ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ଆମ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଏପରି କିଛି ଅଣାଯାଇନାହିଁ ଯେଉଁଥିରୁ ସମ୍ଭବତଃ କୌଣସି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନିଆଯାଇପାରିବ ଯେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଅବଧୂରେ ଜାମିନ ରିହାତିର କୌଣସି ପ୍ରକାରେ, ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ଅପବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି ।

ତଦନୁସାରେ, ଆମେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଛୁ ଏବଂ 12 ନଭେମ୍ବର, 1993 ରେ ରୋହତକର ବିଦ୍ୱାନ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରୁଛୁ ।

ଏ.ଜି.

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁବୋଧ ରାଉତ,

ଦୋଳତ ରାମ୍ ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ

ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।